

คู่มือสำหรับประชาชน

เกี่ยวกับ

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
พุทธศักราช ๒๕๐๓
และ
พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔
และแก้ไขเพิ่มเติม

...วรรย์ และคณะเทศมนตรีนครธนบุรี
พิมพ์ช่วย
ในงานฌาปนกิจ ท่านอาจวางสิน บุญบงการ
ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม
๑๖ พฤษภาคม ๒๕๑๓

คู่มือสำหรับประชาชน

เกี่ยวกับ

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด

และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พุทธศักราช ๒๕๑๓

และ

พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔

และแก้ไขเพิ่มเติม

พระยามไหสวรรย์ และคณะเทศมนตรีนครธนบุรี

พิมพ์ช่วย

ในงานฌาปนกิจศพ ท่านจางวางสิน บุญบงการ

ณ เมรุ วัดมกุฏกษัตริยาราม

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เนื่องในโอกาสวันฌาปนกิจศพท่านจางวางสิน บุญบงการ คหบดีสำคัญคนหนึ่งของจังหวัดธนบุรี ผู้ที่ได้มีส่วนช่วยทำนุบำรุงจังหวัดธนบุรี ข้าพเจ้าในฐานะนายกเทศมนตรี นครธนบุรี จึงได้ถือโอกาสนี้ตอบแทนพระคุณท่านจางวางสิน บุญบงการ ในนามของชาวธนบุรี โดยจัดพิมพ์สำหรับประชาชนเล่มนี้ขึ้นแจกจ่ายให้แก่ท่านที่เคารพ

จางวางสิน บุญบงการ เป็นชาวธนบุรีตั้งภูมิลำเนาเป็นหลักฐานอยู่ที่ตำบลบางพลัด ใกล้วัดเปาโรหิตย์ อำเภอบางกอกน้อย เป็นผู้ที่เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาของเยาวชน มีศรัทธาในการบำเพ็ญประโยชน์แก่ท้องถิ่นโดยส่วนรวม ได้พิจารณาเห็นว่าโรงเรียนเทศบาลวัดเปาโรหิตย์ ซึ่งอยู่ในละแวกบ้านของท่านนั้น มีสภาพชำรุดทรุดโทรม อาคารเรียนที่มีอยู่นั้นไม่ถูกสุขลักษณะและไม่เพียงพอกับจำนานนักเรียน จึงได้ติดต่อแจ้งให้เทศบาลทราบว่าท่านมีความปรารถนาที่จะสละเงินเพื่อก่อ-

สร้างอาคารเรียนให้แก่โรงเรียนเทศบาลวัดเปาโรหิตย์เป็นเงิน ๒๑๐.๐๐๐ บาท เทศบาลตั้งงบประมาณสมทบอีก ๒๐๐.๐๐๐ บาท รวมเป็นค่าก่อสร้าง ๔๑๐.๐๐๐ บาท เป็นที่น่าเสียใจอย่างยิ่งที่ท่านวางจางสิน บุญบงการ ได้ถึงอนิจกรรมเสียก่อนที่จะได้มีการมอบเงินบริจาคเป็นทางการแก่เทศบาลนครธนบุรี อย่างไรก็ตาม ในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๑๒ ท่านพลเรือโท จรัส บุญบงการ ผู้เป็นบุตรได้นำเงิน ๒๑๐.๐๐๐ บาท มามอบให้แก่ทางเทศบาล เทศบาลได้ดำเนินการประกวดราคาก่อสร้างอาคารเรียนได้ในราคา ๓๘๐,๐๐๐ บาท ทำการก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อเดือนกันยายน พ ศ. ๒๕๑๒ และจัดให้มีพิธีเปิดอาคารเรียนดังกล่าว ในวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ เงินบริจาคส่วนที่เหลือเทศบาลได้นำไปจัดสร้างรั้วโรงเรียนเพื่อให้สวยงามสมกับอาคารเรียน บัดนี้ประจักษ์พยานแห่งกรรมดีของท่านวางจางสิน บุญบงการ คืออาคารที่มีคำจารึกว่า "นายสิน นางเชย บุญบงการ สร้าง พ.ศ. ๒๕๑๒"

ได้ตั้งอยู่อย่างมั่นคงสง่าภาคภูมิเป็นที่แหล่งให้การศึกษาและอบรมแก่เยาวชนในย่านวัดเปาโรหิตย์อย่างยั่งยืนนานต่อไป

ขอกุศลผลบุญของท่านจางวางสิน บุญบงการ ที่ได้บำเพ็ญไว้ในระหว่างที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ และกุศลผลบุญที่ผู้อยู่หลังได้บำเพ็ญเป็นเปตพลีเพื่อผู้ล่วงลับ จงช่วยดลบันดาลให้ วิญญาณของท่านไปสู่สุขคติ ณ สัมปรายภพ เทอญ.

มไหสวรรย์

พฤษภาคม ๒๕๑๓

สารบาญ

คู่มือสำหรับประชาชน

และ

หน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ. 2503

1. ผู้ครอบครองห้องแถว ห้างร้าน สำนักงานธุระกิจ โรงงาน โรงมหรสพ โรงแรม หรือภัตตาคาร มีหน้าที่ช่วยดูแลรักษาความสะอาดทางเท้าถาวรหน้าอาคารของตน ถ้าละเลยไม่ปฏิบัติตามคำเตือน มีความผิดตามมาตรา 4 ปรับไม่เกิน 100 บาท

2. ห้ามเล่นว่าว ฟุตบอลล์ ตะกร้อ หรือกีฬาอื่น ๆ ในถนน หรือสถานสาธารณะ ที่ไม่ได้จัดไว้เพื่อการเล่นชนิดนั้น เช่น เตะฟุตบอลล์ในสนามแบตมินตัน ฯลฯ มีความผิดตามมาตรา 14 ปรับไม่เกิน 100 บาท

3. ห้ามบ้วน หรือถ่มน้ำลาย เสมหะ น้ำหมาก หรือสั่งน้ำมูก เทหรือทิ้งสิ่งของบนถนนหรือลงบนรถหรือเรือสาธารณะ โรงมหรสพ ร้านค้า หรือสถานที่ซึ่งประชาชนมีสิทธิเข้าไปหรือในสถานสาธารณะที่ไม่ได้จัดที่

รับรองไว้หรือในแม่น้ำลำคลองที่ประกาศห้ามไว้ และห้ามกระทำให้ถนนหรือสถานสาธารณะเปื้อนสกปรก เช่น ขนดิน หรือเศษอาหารมาตามถนน หรือสถานสาธารณะ ปล่อยให้ร่วงหล่นเปรอะเปื้อนสกปรกในถนนหรือสาธารณะ ฯลฯ มีความผิดตามมาตรา 16 ปรับไม่เกิน 100 บาท

4. ห้ามยืน นั่ง หรือนอนบนราวสะพานหรือนอนในที่สาธารณะโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 19 ปรับไม่เกิน 100

5. ห้ามอาบน้ำหรือซักผ้าบนถนน หรือในสถานสาธารณะ หรือในแม่น้ำลำคลอง หรือที่ซึ่งประกาศห้ามไว้ เช่น อาบน้ำหรือซักผ้าที่ก๊อกประปาริมถนน ฯลฯ มีความผิดตามมาตรา 5 ปรับไม่เกิน 200 บาท

6. ห้ามขีดเขียนหรือทำให้ปรากฏข้อความภาพหรือรูปรอย ที่ดูไม่สมควรไว้ที่รั้ว กำแพง ผนังอาคาร ต้นไม้หรือสิ่งใดในที่สาธารณะ หรือที่เห็นได้จากที่สาธารณะ เช่น เขียนข้อความหยาบคาย หรือคำด่าไว้ที่กำแพง หรือผนังอาคารติดกับถนน ฯลฯ มีความผิดตามมาตรา 8 ปรับไม่เกิน 200 บาท

7. ห้ามติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใดในที่สาธารณะ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือกระทำการดังกล่าว ในที่ซึ่งเห็นได้จากที่สาธารณะ ด้วยวิธีอันไม่สมควร ทำให้เป็นที่ไม่เรียบร้อยน่ารังเกียจ เช่น แม่ค้า พ่อค้า ตั้งของหรือวางหาบเร่บนทางเท้าถนนสาธารณะเพื่อขาย หรือร้านค้าอาหารเครื่องดื่มตั้งโต๊ะมาในทางเท้า หรือกรณีย์นำเสื้อผ้าใส่ราวไม้ตากยื่นจากตึกออกมาในถนน ผู้-ใดฝ่าฝืนมีความผิดตามมาตรา 9 ปรับไม่เกิน 200 บาท

8. ห้ามปล่อยให้พืช ต้นไม้ หรือหญ้าขึ้นรกรุงรังในบริเวณอาคาร หรือที่ดินซึ่งเห็นได้จากที่สาธารณะ เช่น ปล่อยให้หญ้าหรือต้นไม้ขึ้นรกรุงรังในที่ดินริมถนน ฯลฯ เมื่อได้รับคำเตือนแล้ว ไม่ปฏิบัติตามมีความผิดตามมาตรา 10 ปรับไม่เกิน 200 บาท

9. ห้ามเด็ด หรือทำให้เกิดความเสียหายเพียงเล็กน้อย หรือมีราคาเล็กน้อยแก่ใบ ดอก หรือผลของต้นไม้ หรือโคมไฟ ป้าย หรือวัตถุ หรือสิ่งของซึ่งตั้งไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ เช่น เด็กใช้หนังสติ๊กยิงโคมไฟที่ติดไว้ริมถนนแตก หรือเด็ดดอกไม้ที่ปลูกไว้ริมถนนไปเล่น เช่นนี้มีความผิดตามมาตรา 15 ปรับไม่เกิน 200 บาท

10. เจ้าของร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม มีขนาดจุผู้บริโภคใช้ในขณะเดียวกันได้ไม่ต่ำกว่า 20 คน และเจ้าของร้านจำหน่ายเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะซึ่งตั้งอยู่ริมถนน ต้องจัดให้มีส้วมเพื่อให้บุคคลที่ยอมเสียค่าบริการใช้เช่น ปั๊มน้ำมันเบนซินที่ตั้งอยู่ริมถนน ไม่จัดให้มีส้วมดังกล่าว หากไม่ทำ มีความผิดตามมาตรา 18 ปรับไม่เกิน 200 บาท เมื่อพ้นกำหนด 30 วัน ไม่ปฏิบัติตามอีกลงโทษปรับวันละ 50 บาท

11. ห้ามเข้าหรือคงอยู่ในสถานสาธารณะที่เทศบาลฯ ประกาศกำหนดห้ามไว้ หากผู้ใดฝ่าฝืนเข้าไป หรือไม่ยอมออกตามเวลากำหนดมีความผิดตามมาตรา 20 ปรับไม่เกิน 200 บาท

12. ห้ามโฆษณาด้วยการปิด หรือทิ้ง หรือโปรยแผ่นประกาศหรือปิดข้อความ หรือภาพในที่สาธารณะ หรือรั้ว กำแพง ผนังอาคาร หรือต้นไม้ด้านที่ติดกับที่สาธารณะ เช่น รถโฆษณาฉายหนัง ได้โปรยใบปลิวหนังลงบนถนนโดยไม่ได้รับอนุญาต ฯลฯ มีความผิดตามมาตรา 6 ปรับไม่เกิน 500 บาท

13. ห้ามขีด เขียน หรือทำให้ปรากฏข้อความ ภาพ หรือรูปรอยลงบนถนน เช่น ร้านยาใช้สีเขียนข้อความประกาศขายยาไว้กับพื้นถนน มีความผิดตามมาตรา 7 ปรับไม่เกิน 500 บาท

14. ผู้ใดปล่อยให้อาคารที่ตั้งอยู่ในระยะไม่เกิน 20 เมตร จากถนนขนาดกว้างไม่ต่ำกว่า 8 เมตร และที่เห็นได้จากถนนนั้นชำรุดทรุดโทรม มีลักษณะเป็นที่น่ารังเกียจน่าเป็นอันตราย เช่น บ้านที่อยู่ติดกับถนนกว้างไม่ต่ำกว่า8เมตร ปล่อยให้ชำรุดโทรม ข้างฝาผุพัง หรือไม้จั่วหลุดห้อยอยู่ไม่น่าดู แต่ตัวบ้านและเสายังแข็งแรงอยู่ เมื่อเตือนให้ซ่อมแซมแล้วไม่ทำตาม มีความผิดตามมาตรา 11 ปรับไม่เกิน 500 บาท

15. ห้ามถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะลงบนถนน หรือสถานสาธารณะ และที่ซึ่งเห็นได้จากถนนหรือสถานสาธารณะ หรือลงในแม่น้ำลำคลอง หรือทางเท้าริมกำแพงวัด ฯลฯ ผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดตามมาตรา 17 ปรับไม่เกิน 500 บาท

16. ผู้ใดปล่อยให้อาคารที่อยู่ริมถนนกว้างไม่ต่ำกว่า 8 เมตร ชำรุดทรุดโทรมหรือเป็นที่น่ารังเกียจและไม่อาจแก้ไขได้ เช่น ปล่อยให้บ้านที่อยู่ริมถนนกว้างไม่ต่ำกว่า 8 เมตร ชำรุดทรุดโทรมทิ้งไว้ไม่ซ่อมทำให้เรียบร้อย มีความผิดตามมาตรา 12 ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรื้อถอน

คู่มือสำหรับประชาชนในการปฏิบัติ

เกี่ยวกับกฎหมายสาธารณสุข

ส่วนที่ 1 มูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปรอะเปื้อน

มาตรา 6 การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและสิ่งเปรอะเปื้อน ในเขตท้องถิ่นใด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นนั้น แต่กิจการนี้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจะอนุญาตให้บุคคลใดจัดทำในความควบคุมของตนก็ได้ และเพื่อดำเนินการตามมาตรานี้ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณีดังต่อไปนี้:—

1. ให้มีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลตามที่สาธารณะและสถานที่เอกชน
2. วางระเบียบการเก็บรวบรวมและการขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรวบรวมและการขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ห้ามการถ่าย เท ทิ้งหรือทำให้มีขึ้นในถนนสาธารณะ และที่สาธารณะ ซึ่งมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปรอะเปื้อน อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมสุขภาพหรือความสะอาดหมดจด

5. จัดการอื่นใดที่เห็นจำเป็นเพื่อให้ต้องด้วยสุขลักษณะ

บทกำหนดโทษ

มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท

ส่วนที่ 2 การค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

มาตรา 7 กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ถ้าทำเพื่อการค้าให้ถือว่าเป็นการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

1. การเลี้ยงม้า โค กระบือ
2. การเลี้ยงสุกร
3. การเลี้ยง แพะ แกะ
4. การเลี้ยง ห่าน เป็ด ไก่
5. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม การรีดเอาน้ำนม
6. การทำเนย เนยเทียม

7. การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยนเว้นการฆ่าในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น หรือการฆ่าเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง
8. การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์
9. การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ ขนสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก
10. การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น
11. การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเคย ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง
12. การทำ การหมัก การสะสม ปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า
13. การทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนังหมู กุ้งแห้ง การเคี่ยวน้ำมันกุ้ง
14. การนึ่งปลา การต้มปลา ซึ่งใช้แทนการนึ่ง ยกเว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้มเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง

15. การทำสบู่
16. การเคี่ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
17. การอัดเอาน้ำมัน
18. การเคี่ยวน้ำมัน การทำกวนเชียง หมูตั้ง
19. การทำเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋
20. การทำแบะแซ
21. การเผาเปลือกหอย
22. การล้าง การรม การสะสมยางดิบ

ก. เพิ่มเติมการค้าบางประเภทเป็นการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 3/2492 ลงวันที่ 16 ก.พ. 2492 (เพิ่มอีก 21 ประเภท)

23. การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
24. การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ
25. การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา
26. การทำน้ำตาล
27. การทำนมข้น

28. การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู และการทำแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

29. การสีข้าว

30. การต้มกลั่นแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ และน้ำส้มสายชู

31. การทำไม้ขีดไฟ

32. การทำแชลแล็ค

33. การทำภาชนะดินเผา

34. การทำและมวนยาสูบ

35. การทำกระดาษทราย

36. การทำธูปโดยใช้เครื่องจักร

37. การปั่นฝ้าย หรือนุ่นโดยใช้เครื่องจักร

38. การประดิษฐ์ของเครื่องใช้ด้วยกระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ และยาง

39. การสะสมหนังสัตว์ชนิดที่ฟอกแล้ว

40. การสะสมถ่าน

41. การเลื่อยและซอยไม้

42. การหลอม หล่อ ตี กลึง ถลุงแร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด

43. การเชื่อมและประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า หรือเครื่องจักร

ข. เพิ่มเติมการค้าบางประเภทซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 4/2498 ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2498 (เพิ่มอีก 15 ประเภท)

44. การต่อประกอบหรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ

45. การล้าง อัด ฉีด รถยนต์

46. การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิคเกิล

74. การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร

48. การโม่ บ่นหิน

49. การอัด เจาะ

50. การโม่ บดยาด้วยเครื่องจักร

51. การประดิษฐ์ไม้ หรืองาเป็นสิ่งของต่าง ๆ ด้วยเครื่องจักร

52. การทำสังกะสี เหล็ก เหล็กวิลาศ ตะกั่ว ดีบุก หรือทองแดง เป็นภาชนะเครื่องใช้ต่าง ๆ

53. การพิมพ์หนังสือด้วยเครื่องจักร (เว้นการพิมพ์หนังสือพิมพ์)

54. การทำกระดาษเป็นกล่อง ซอง ถุง หรือสมุดด้วยเครื่องจักร

55. การพ่นสี

56. การกรอด้าย ทอผ้า ด้วยเครื่องจักรหรือด้วยกี่กระตุก ตั้งแต่ 5 กี่ ขึ้นไป

57. การสะสมหรือล้างครั่ง

ค. เพิ่มเติมการค้าบางประเภทเป็นการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 2/2504 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2504 (เพิ่มอีก 1 ประเภท)

58. การทำยากันยุงชนิดเผามีควัน

ง. เพิ่มเติมการค้าบางประเภทเป็นการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 6/2508 ลงวันที่ 21 มิถุนายน 2508 (เพิ่มอีก 1 ประเภท)

59. การคั่วกาแฟ

จ. เพิ่มเติมการค้าบางประเภทเป็นการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 1/2510 ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2510 (เพิ่มอีก 2 ประเภท)

60. การทอกระสอบด้วยเครื่องจักร

61. การสะสมปอหรือป่าน

ฉ. เพิ่มเติมการค้าบางประเภทเป็นการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 5/2512 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2512 (เพิ่มเติมอีก 32 ประเภท)

62. การทำกระดาษต่าง ๆ

63. การทำสิ่งของเครื่องใช้ด้วยวัตถุซีเมนต์ หรือ วัตถุคล้ายคลึง

64. การทำลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

65. การทำกาว

66. การประดิษฐ์ของใช้ด้วยยางเทียม พลาสติค เซลโลลอย เบเกอรไลท์ หรือวัตถุคล้ายคลึง

67. การทอเสื่อ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ

68. การทำหรือบรรจุยาฆ่าแมลง หรือยารักษาสัตว์

69. การทำผงชูรส

70. การสะสมอาหารสัตว์

71. การขัด กะเทาะ บดเมล็ดพืช

72. การโม่ บด ขัน

73. การทำบรรจุเครื่องสำอางค์ และยาสีฟัน

74. การปะ เชื่อมยาง

75. การทำยารักษาโรค

76. การทำสี และน้ำมันผสมสี

77. การทำสำลี

78. การทำ สะสมปุ๋ย
79. การทำ และการอัดแบตเตอรี่น้ำและแห้ง
80. การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรเกิน 5 เครื่อง
81. การทำน้ำกรด
82. การทำน้ำกลั่น น้ำบริโภค เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ
83. การทำสะสมแก๊ส
84. การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด
85. การประกอบกิจการโรงแรม
86. การประกอบกิจการโรงมหรสพ
87. การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง
88. การสะสมซีเมนต์และวัตถุคล้ายคลึง
89. การทำหลอดกาแฟ
90. การอบไม้
91. การซ่อมเครื่องอีเลคโทรนิค
92. การล้างฟิล์มรูปถ่าย และฟิล์มภาพยนตร์
93. การพิมพ์สีลวดลายผ้า และอื่น ๆ

กิจการประเภท 1, 2, 3, และ 4 ถ้าทำตามนัยแห่งกฎหมายว่าด้วยการสวนครัว และการเลี้ยงสัตว์ เพื่อประโยชน์แห่งครัวเรือน ไม่อยู่ในบังคับแห่งมาตรานี้

มาตรา 8 ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย และเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณี เพื่อจัดการใด ๆ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดประเภทการค้าตามมาตรา 7 ซึ่งให้ควบคุม
2. กำหนดเขตส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมด ในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดเวลาไม่น้อยกว่า 90 วัน แล้วห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการค้า ซึ่งให้ควบคุม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต
3. วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้–ประกอบการค้า ซึ่งให้ควบคุมและกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
4. กำหนดเงื่อนไขอันเกี่ยวด้วยสุขลักษณะโดยทั่วไปสำหรับการค้า ซึ่งให้ควบคุม

มาตรา 9 การออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุม ให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะ ซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อป้องกันมิให้การค้านั้นเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา 10 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับการค้าประเภทเดียว และเฉพาะสำหรับสถานที่แห่งเดียว

มาตรา 11 ในกรณีที่เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตไม่ยอมออกใบอนุญาต ให้อุธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้ โดยยื่นคำอุธรณ์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในกำหนด 30 วัน คำอุธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเสนอต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

บทกำหนดโทษ

มาตร 12 ถ้าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับจ้างของผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ซึ่งได้กำหนดตามความในมาตรา 8 หรือมาตรา 9 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี

อำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเสียได้ แต่การพักใช้ใบอนุญาตนั้น ให้ทำได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน 30 วัน คำสั่งเพิกถอนให้อุธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้ โดยยื่นคำอุธรณ์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น ภายในกำหนด 30 วัน คำอุธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเสนอต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท

มาตรา 68 ผู้ใดประกอบการค้าประเภทหนึ่งประเภทใด ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามมาตรา 8 โดยมิได้รับใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 100 บาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งห้ามผู้กระทำผิด มิให้ประกาศการค้านั้นต่อไป แต่คำสั่งห้ามที่ว่านี้ให้ระงับไปเมื่อผู้นั้นได้รับใบอนุญาต

มาตรา 69 ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบการค้าใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งได้กำหนดไว้ ตามมาตรา 8 หรือ

มาตรา 9 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน 10 บาท ทุกวัน ตลอดเวลาที่คงกระทำผิดอยู่ นับแต่วันที่ศาลพิพากษา

ส่วนที่ 3 สถานที่ผิดสุขลักษณะ

มาตรา 13 เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำว่า อาคารหรือส่วนของอาคารใดหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งต่อเนื่องกับอาคารที่ใช้เป็นสำนัก ไม่ต้องด้วยสุขลักษณะอันควรจะเป็นที่คนอาศัย และเห็นจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลง ก็ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองจัดการใด ๆ ดังต่อไปนี้ ภายในเวลาซึ่งกำหนดให้ตามสมควร

1. ย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือรื้อสิ่งซึ่งไม่ต้องด้วยลักษณะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
2. ทำการปลูกสร้าง หรือจัดการอย่างอื่นตามที่จำเป็น เพื่อให้ต้องด้วยสุขลักษณะ

มาตรา 14 เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำว่า อาคารหรือสถานที่ใดมีสินค้า เครื่องเรือน หรือสัม-

ภาระสะสมไว้เกินควร หรือจัดสิ่งของเหล่านั้นซับซ้อนกันเกินไปจนเป็นช่องหนู หรือสัตว์ให้โทษชนิดอื่น หรือมีลักษณะส่อให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพก็ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองย้ายสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระออกจากอาคาร หรือสถานที่นั้น หรือให้จัดสิ่งของเหล่านั้นเสียใหม่ให้ต้องด้วยสุขลักษณะ หรือให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ตามความจำเป็น โดยกำหนดเวลาให้ทำตามสมควร

มาตรา 15 ห้ามมิให้บุคคลใดยอมหรือจัดให้อาคารใดมีคนอยู่มากเกินไปจนเป็นเหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้อยู่ในนั้น

ตามความหมายแห่งมาตรานี้ อาคารหรือห้องใดในอาคารนั้นมีคนอยู่เกินกว่าหนึ่งคนต่อที่ว่างเก้าลูกบาศก์เมตร ให้ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไปและในการนับจำนวนคนนั้นนับคนที่มีอายุต่ำกว่าสิบปี สองคนเท่ากับหนึ่งคน

บทกำหนดโทษ

มาตราที่ 67 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท

มาตรา 70 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 13 หรือมาตรา 14 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท และศาลมีอำนาจบังคับให้ผู้กระทำผิดปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น

มาตรา 71 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน 10 บาท ทุกวันตลอดเวลาที่คงกระทำผิดอยู่ นับแต่วันที่ศาลพิพากษา

ส่วนที่ 4 ส้วม ที่รับหรือใส่อุจจาระ และที่ปัสสาวะ

มาตรา 16 เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำว่าจำเป็นต้องมีหรือเพิ่มส้วมชนิดใดขึ้นสำหรับอาคารใด หรือให้เปลี่ยนแปลงส้วมชนิดใดที่มีอยู่แล้วให้ต้องด้วยสุขลักษณะ ก็ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารนั้นปฏิบัติตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา 18 เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองส้วม ที่รับหรือใส่อุจจาระ และที่ปัสสาวะชนิดใดในสถานที่ ให้จัดการซ่อมถ่ายเททำความสะอาด หรือรักษาไว้ให้เรียบร้อยโดยวิธีอย่างใดก็ได้ตามที่เห็นสมควรภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งนั้น

บทกำหนดโทษ

มาตราที่ 67 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท

มาตรา 72 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 16 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท และศาลมีอำนาจบังคับให้ผู้กระทำผิดปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น

มาตรา 73 ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศห้ามของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 17 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา 18 มีความผิดต้องระวาง

โทษปรับไม่เกิน 50 บาท และให้ศาลมีอำนาจบังคับให้รื้อถอนที่รับหรือใส่อุจจาระ หรือที่ปัสสาวะเสียได้

ส่วนที่ 5 เหตุรำคาญ

มาตรา 19 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการกำจัดห้าม และระงับเหตุรำคาญในที่สาธารณะหรือที่เอกชน ซึ่งส่อให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพความปลอดภัยหรือสิทธิและเสรีภาพของประชาชน กับทั้งให้ดูแลรักษาบรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ รางระบาย คูคลอง และที่ต่าง ๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญ

เพื่อความประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เหตุรำคาญได้แก่

1. สถานที่ หรือส่วนของสถานที่ซึ่งมีลักษณะปลูกสร้าง หรือมีสภาพซึ่งเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ หรือความปลอดภัย

2. ที่ขังน้ำ บ่อ แหล่งน้ำ ท้องร่อง ทางระบายน้ำ ร่องน้ำ ทางน้ำ หรือที่ลุ่ม ที่อาบน้ำ ส้วม ที่ปัสสาวะ ที่รับหรือใส่อุจจาระ ท่ออุจจาระ รางระบายน้ำ ที่ใส่มูลสัตว์หรือเถ้า ซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะ หรือเป็น หรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์ยุง แมลงวัน หรือมีลักษณะจนเป็นเหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

3. สัตว์เลี้ยงไว้ในที่ หรือโดยวิธี หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

4. การสะสม การหมักหมม การเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใด การละเลยให้สถานที่หรือสิ่งของรกรุงรัง ซึ่งเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น หรือส่อให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ หรือเป็น หรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์ยุง หรือแมลงวัน

5. โรงงานอุตสาหกรรม โรงงาน หรือที่ทำการซึ่ง

ก. ไม่รักษาให้ปราศจากกลิ่นไอ อันส่งออกจากท่ออุจจาระ รางระบายส้วม ที่รับหรือใส่อุจจาระ ที่ปัสสาวะ หรือจากเหตุอื่นใด

ข. ไม่มีการระบายอากาศเท่าที่จะทำให้แก๊ส ไอน้ำละออง หรือสิ่งให้โทษชนิดอื่นๆ ซึ่งบังเกิดขึ้นเนื่องด้วยกิจการนั้นปราศจากโทษจนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

ค. มีคนยัดเยียดกันในขณะทำงานจนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของคนที่ทำงานนั้น

6. อาคาร กระท่อม หรือโรงใดๆ อันเป็นเคหะที่อยู่ของคน หรือสำหรับเลี้ยงสัตว์ หรือความประสงค์อย่างอื่น ซึ่งโดยเหตุที่รวมอยู่ชิดกัน หรือปราศจากการระบายน้ำ หรือขัดข้องแก่การกำจัดมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล หรือโดยเหตุอื่นใด จนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นเหตุอันตรายแก่สุขภาพ

7. แหล่งน้ำ คู หรือครองที่คนใช้ หรือน่าจะใช้น้ำสำหรับคนบริโภค หรือสำหรับการบ้าน หรือสำหรับทำของให้คนบริโภค ซึ่งเกิดหรือน่าจะเกิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

8. เตาไฟที่ใส่ไฟ หรือปล่อง ซึ่งพ่นควัน หรือวัตถุเชื้อเพลิงไหม้ไม่หมดเป็นปริมาณมาก จนเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง หรือเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

9. ที่ทำอิฐ หลุมดิน หลุมทราย ที่ซึ่งขุดไว้เพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง หรือเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

10. กลิ่น เสียง ความกระเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า อันเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อยู่ใกล้เคียงหรือเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอัน-ตรายแก่สุขภาพ

มาตรา 20 เมื่อปรากฏว่ามีเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือไปยังบุคคล ซึ่งเป็นผู้กระทำ หรือละเลย หรือปล่อยให้เหตุรำคาญเกิดขึ้น หรือเป็นอยู่ต่อไป ให้ระงับเหตุรำคาญนั้นเสีย ภายในเวลาอันสมควรที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นสมควรจะให้ทำการสิ่งใดโดยวิธีใดตามที่จำเป็นเพื่อความประสงค์นั้นก็ให้สั่งไปด้วย

ในคำสั่งนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจสั่งให้จัดการตามที่จำเป็น เพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นอีกด้วยก็ได้ และแม้ได้ออกคำสั่งระงับเหตุรำคาญไปแล้ว ถ้าเห็นว่าเหตุรำคาญนั้นอาจเกิดขึ้นในสถานที่แห่งนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งเป็นหนังสือให้จัดการป้องกันในเวลาใดอีกก็ได้

บทกำหนดโทษ

มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท

มาตรา 74 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21 มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 50 บาท

ส่วนที่ 6 การแต่งผม

มาตรา 31 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณีเพื่อควบคุมการแต่งผมของประชาชนให้ต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ห้ามการตั้งหรือใช้สถานที่แห่งหนึ่งแห่งใดเป็นที่รับจ้างแต่งผม และห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้รับจ้างแต่งผมเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต
2. วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่รับจ้างแต่งผมและให้บุคคลเป็นผู้รับจ้างแต่งผม และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
3. กำหนดเครื่องหมายสำหรับสถานที่รับจ้างแต่งผม

4. กำหนดเครื่องใช้อันจำเป็นซึ่งต้องมีในการแต่งผม และกำหนดวิธีใช้เครื่องใช้นั้นให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
5. กำหนดให้ใช้เวชภัณฑ์อันจำเป็นในการแต่งผม และห้ามใช้เวชภัณฑ์ที่เห็นว่าอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
6. กำหนดการแต่งกาย และการรักษาความสะอาดของผู้รับจ้างแต่งผม
7. กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการที่ระบุไว้อันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพในสถานที่รับจ้างแต่งผม
8. ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมแก่ผู้ที่มีเหตุควรเชื่อว่า เป็นโรคติดต่อซึ่งระบุไว้อันน่าจะแพร่ไปเพราะการแต่งผม
9. ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อ ซึ่งระบุไว้รับจ้างแต่งผม
10. กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต

บทกำหนดโทษ

มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 50 บาท

ส่วนที่ 7 การค้าอาหาร น้ำแข็ง และสิ่งของอย่างอื่น ตลาดสาธรณะ

มาตรา 42 เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจจัดให้มี และบำรุงตลาดสาธารณะในท้องถิ่นของตน และเพื่อความสะดวกแก่ผู้เข้าไปซื้อของขายในตลาดนั้น อาจจัดให้มีร้านขายของ แท่น โต๊ะ ที่ขังสัตว์ อาคาร หรือเครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ และเครื่องชั่ง ตวง วัด

มาตรา 43 เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจให้เช่าตลาดสาธารณะ หรือสถานที่ส่วนหนึ่งส่วนใดของตลาด แต่ต้องทำโดยวิธีเรียกประมูล

มาตรา 44 เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณีว่าด้วยตลาดสาธารณะดังต่อไปนี้ :—

1. วางระเบียบการควบคุมและการใช้ร้านขายของ แท่น โต๊ะ ที่ขังสัตว์ และที่ขายของ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าเช่าหรือค่าใช้ที่ขาย-ของตามสมควร

2. วางระเบียบการรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งมวลให้สะอาดและเรียบร้อย รวมทั้งการขนมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลออกจากตลาด

3. ป้องกันเหตุรำคาญ และห้ามวางสิ่งกีดขวางในตลาดและตามทางเข้าตลาด

4. กำหนดให้ผู้เข้าขายของในตลาดมีใบอนุญาต และวางระเบียบการขอ และออกใบอนุญาต ตลอดถึงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุ-ญาต

5. วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาด จะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหารรวมทั้งภาชนะ น้ำใช้และของใช้อื่น ๆ ให้ด้วยสุขลักษณะ

6. ห้ามผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาด ซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ หรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณะสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหนะและได้รับแจ้ง-ความเป็นหนังสือแล้วว่า ตนเป็นพาหนะของโรคติดต่อ ซึ่งระบุไว้ มิให้ขาย ทำ ประกอบปรุง หรือสะสมอาหาร และสิ่งของอย่างอื่นในตลาด
7. กำหนดเวลาปิดและเปิดตลาด
8. กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ส่วนที่ 8 ตลาดเอกชน

มาตรา 45 ห้ามมิให้บุคคลใดตั้งตลาดเอกชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

มาตรา 46 เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศ-บัญญัติหรือข้อบังคับ แล้วแต่กรณีว่าด้วยตลาดเอกชน ดังต่อไปนี้.

1. วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชน และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
2. กำหนดเงื่อนไขอันเกี่ยวด้วยสุขลักษณะของสถานที่ ที่จะตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้น
3. วางระเบียบการควบคุมและการใช้ร้านขาย-ของ แท่น โต๊ะ ที่ขังสัตว์ และที่ขายของในตลาด
4. วางระเบียบการรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งมวลให้สะอาดและเรียบร้อยรวมทั้งการขนมูลฝอย
5. ป้องกันเหตุรำคาญและห้ามวางสิ่งกีดขวางในตลาดและทางเข้าสู่ตลาด
6. กำหนดให้ผู้เข้าขายของในตลาดมีใบอนุญาตและวางระเบียบการขอ และออกใบอนุญาตตลอดจนกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบ-อนุญาต

7. วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับอนุญาต-ให้เข้าขายของในตลาด จะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหารรวมทั้งภาชนะ น้ำใช้ และของใช้อื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะ

8. ห้ามผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ หรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหนะ และได้รับเป็นหนังสือแล้วว่า ตนเป็นพาหนะ ของโรคติดต่อซึ่งระบุไว้มิให้ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหาร และสิ่งของอย่างอื่นในตลาด

9. กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด

10. กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต

บทกำหนดโทษ

มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 50 บาท

มาตรา 77 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 45 มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 100 บาท และให้ศาลมีอำนาจห้ามใช้สถานที่นั้นเป็นตลาดต่อไป แต่คำสั่งห้ามที่ว่านี้ให้ระงับไปเมื่อผู้นั้นได้รับใบอนุญาตแล้ว

ส่วนที่ 9 แผงลอย

มาตรา 47 เมื่อได้รับคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศระบุถนนสาธารณะ หรือที่สาธารณะส่วนหนึ่งส่วนใดของถนนสาธารณะหรือที่สาธารณะ ซึ่งห้ามมิให้ตั้งแผงลอย

ในการประกาศนั้นจะห้ามเด็ดขาด หรือโดยมีเงื่อนไขว่าเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตก็ได้และให้ปิดประกาศนั้นไว้ ณ ที่เปิดเผยในเขตที่ประสงค์จะห้ามไม่น้อยกว่าสามแห่ง และต้องกำหนดวัน ที่จะบังคับการตามประกาศมิให้น้อยกว่า 50 วัน นับแต่วันประกาศ

มาตรา 48 เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น มีอำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับแล้วแต่กรณีเพื่อควบคุมแผงลอยตามมาตรา 47 ดังต่อไปนี้

1. วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้ตั้งแผงลอย และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมแผงลอย และกำหนอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
2. กำหนดเงื่อนไขอันเกี่ยวด้วยสุขลักษณะของที่ตั้งและการสร้างแผงลอย
3. วางระเบียบการรักษาแผงลอย ตลอดจนของใช้ทั้งมวลให้สะอาดและเรียบร้อยรวมทั้งการขนมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลออกจากสถานที่นั้น
4. วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งได้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ ประกอบปรุง หรือสะสมอาหาร และน้ำแข็งรวมทั้งภาชนะ น้ำใช้ และของใช้อื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะ

5. ห้ามผู้รับใบอนุญาต ซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ หรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหนะ และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหนะของโรคติดต่อ ซึ่งระบุไว้มิให้ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือ สะสม อาหาร น้ำแข็ง และสิ่งของอย่างอื่นที่เป็นแผงลอย
6. กำหนดเวลาขายของที่แผงลอย
7. กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

บทกำหนดโทษ

มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 50 บาท

มาตรา 78 ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศห้ามของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งออกตามความมาตรา 47 หรือไม่ยอมให้

พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการตามหมวด 6 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50 บาท

ส่วนที่ ๑๐ สถานที่เอกชน

มาตรา 50 เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับแล้วแต่กรณี เพื่อควบคุมการค้าอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน ดังต่อไปนี้:—

1. ห้ามการตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นที่ขาย ทำ ประกอบ ปรุง สะสมอาหารหรือน้ำแข็ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต

2. วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ตามความในอนุญาตตรา 1 และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

3. กำหนดเงื่อนไขอันเกี่ยวด้วยสุขลักษณะของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตาม

4. วางระเบียบหรือกำหนดวิธี ซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามในการใช้และรักษาสถานที่ ตลอด

จนของใช้ทั้งมวลให้สะอาดและเรียบร้อย รวมทั้งการขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลออกจากสถานที่นั้น

5. วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ ประกอบ ปรุง สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง รวมทั้งภาชนะน้ำใช้ และของใช้อื่น ๆ ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

6. วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ ประกอบ สะสมหรือขนส่งน้ำแข็งรวมทั้งภาชนะ น้ำใช้และของใช้อื่น ๆ ซึ่งใช้ในการนั้นให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

7. ห้ามผู้รับใบอนุญาต ซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อซึ่งระบุไว้หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อซึ่งระบุไว้มิให้ขาย ทำประกอบ ปรุง สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง

8. กำหนดเวลาซึ่งห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขายอาหารบางประเภท หรือชนิดใดในเขตที่ระบุไว้

9. กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

บทกำหนดโทษ

มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 50 บาท

อัตราค่าธรรมเนียม

เลขที่	รายการ	บาท	สต.
1	ค่าเก็บขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามมาตรา 6 (3)		
	ก. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับอาคาร		
	หรือเคหะวันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ	4	
	วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 40 ลิตร เดือนละ	6	
	วันหนึ่งเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 60 ลิตร เดือนละ	8	
	วันหนึ่งเกิน 60 ลิตร แต่ไม่เกิน 80 ลิตร เดือนละ	10	
	วันหนึ่งเกิน 80 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร เดือนละ	12	
	ถ้าวันใดต้องเก็บขนมูลฝอยเกินกว่าปริมาณประจำวัน		
	ซึ่งตกลงไว้กับเจ้าหน้าที่ ค่าขนส่วนที่เกินทุก ๆ 10 ลิตร		
	หรือเศษของ 10 ลิตร	1	

เลขที่	รายการ	บาท	สต.
	ข. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับตลาด โรงงาน อุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก		
	วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	40	
	วันหนึ่งเกินกว่า 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษลูกบาศก์เมตร เดือนละ	40	
	ถ้าวันใดต้องเก็บขนมูลฝอยเกินกว่าปริมาณประจำวัน ซึ่งตกลงไว้กับเจ้าหน้าที่ ค่าขนส่งส่วนที่เกิน ทุก ๆ 1 ลูกบาศก์เมตร หรือเศษลูกบาศก์เมตร เดือนละ	10	
	ค. ค่าเก็บมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ ถ้าไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	25	

เลขที่	รายการ	บาท	สต.
	ถ้าเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร		
	ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	25	
	ง. ค่าเก็บขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลอื่น ๆ ประจำเดือน ใช้ถัง		
	ขนาด 15 ลิตร เดือนละ	5	
	ใช้ถังขนาดเกิน 15 ลิตร แต่ไม่เกิน 30 ลิตร เดือนละ	10	
	ใช้ถังขนาดเกิน 30 ลิตร แต่ไม่เกิน 60 ลิตร เดือนละ	15	
	จ. ค่าเก็บขนอุจจาระและสิ่งปฏิกูลอื่น ๆ ประจำเดือน		
	จากที่รับหรือใส่ขนาดไม่เกิน 1/4 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	5	
	จากที่รับหรือใส่ขนาดเกินกว่า 1/4 ลูกบาศก์เมตร		
	แต่ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	12	

เลขที่	รายการ	บาท	สต.
	จากที่รับหรือใส่ขนาดเกิน 1 ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป		
	ทุกเศษลูกบาศก์เมตร เดือนละ	10	
	ถ้ามีเศษไม่ถึงครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้เพิ่มขึ้นเดือนละ		
	4 บาท ถ้ามีเศษเกินครึ่ง ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร		
	ฉ. ค่าเก็บขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลเป็นครั้งคราวไม่เกิน		
	1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	50	
	ถ้าเป็นเศษไม่ถึงครึ่งลูกบาศก์เมตร	30	
	ถ้าเป็นเศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเท่ากับ		
	1 ลูกบาศก์เมตร		
2	ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ		
	หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ตามมาตรา 8 (3) ฉบับละ	1,000	

เลขที่	รายการ	บาท	สต.
3	ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่รับจ้างแต่งผม ตามมาตรา 31 (2) ฉบับละ	200	
4	ใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างแต่งผม ตามมาตรา 31 (2) ฉบับละ	20	
5	ค่าธรรมเนียมใช้ที่อาบน้ำและซักผ้าสาธารณะ ตามมาตรา 37 คนหนึ่ง ครั้งละ	2	50
6	ค่าเช่า และค่าใช้ที่ขายของ ตามมาตรา 44 (1) เดือนหนึ่งตารางเมตรละ	10	
7	ใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดสาธารณะตามมาตรา 44 (4) ฉบับละ	1	
8	ใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชน ตามมาตรา 46 (1) ฉบับละ	500	

เลขที่	รายการ	บาท	สต.
9	ใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดเอกชน ตามมาตรา 46 (6) ฉบับละ	1	
10	ใบอนุญาตให้ตั้งแผงลอย ตามมาตรา 48 (1) ฉบับละ	10	
11	ใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขาย ตามมาตรา 49 (3) ฉบับละ	1	
12	ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เอกชนเป็นที่ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหาร ตามมาตรา 50 (2) ฉบับละ	800	
13	ใบอนุญาตให้ใช้สถานเป็นที่ทำน้ำแข็ง ตามมาตรา 50 (2) ฉบับละ	4,000	

พิมพ์ที่โพธิ์สามต้นการพิมพ์ ๒๗๔/๑๙ ถนนอิสรภาพ ธนบุรี
นายเทียง เพียรประกิจ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๓ โทร. ๖๕๔๖๐